

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	054-01-74
Дата	21, 04 2020г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

12.40
12

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС внасяме проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за храните с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Валери Симеонов
Христиан Митев
Ворислав Янев
Ворислав Янев
Ваня Кръстова
Георги Стоил

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА ХРАНИТЕ**

Обн. ДВ. бр.52 от 9 Юни 2020г.

§ 1. В чл. 67, ал. 3 думите „от подземно водно тяло“ се заличават.

§ 2. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 1 думите „подземното водно тяло“ се заличават.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Забранява се предлагане на пазара на натурална минерална вода и изворна вода от едно и също находище или извор под различни търговски наименования.“

§ 3. В чл. 69, ал. 2 се създава нова т. 2 :

„2. търговското наименование, под което водата ще се предлага на пазара“.

Досегашните точки 2 и 3 стават съответно 3 и 4.

§ 4. В Допълнителните разпоредби, в § 1, т. 14 се заличава, а останалите точки се преномерират съответно.

§ 5. В § 6 от Допълнителните разпоредби думите „етикетите съдържат информация за мястото на експлоатация и наименованието на находището, съответно - на подземното водно тяло“ се заменят със „съответства на изискванията на закона и съответната наредба по чл. 5“.

ВНОСИТЕЛИ:

Валери Симеонов
Кристиан Митев
Борис Йорев

Högsten Använd
Barnskolemyndigheten
Jesper Jælle

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за храните

Във връзка с новоприетия Закон за храните /ЗХ/ (в сила от 09.06.2020 г.), Европейската комисия е изпратила официално уведомително писмо (Letter of formal notice) от 02.07.2020г., в което казва, че българското законодателство, уреждащо отношенията, свързани с предлагането на минерални и изворни води, не съответства на приетата от Европейския съюз правна рамка. Според Комисията правната уредба на натурални минерални, изворни и трапезни води в Закона за храните не съответства на изискванията на Директива 2009/54/ЕС. По-конкретно, посочено е, че българското законодателство не забранява предлагането на натурална минерална и изворна вода от едно и също находище, респ. извор под повече от едно търговско наименование (trade description), както изисква Директива 2009/54/ЕС, нещо повече - в противоречие с директивата, наименованието на извора не е задължително да бъде посочено върху етикета. ЕК напомня, че целта на Директива 2009/54/ЕС е да елиминира различията в законодателствата на страните-членки, да предпази потребителите от въвеждане в заблуждение и да осигури честна търговия и дава на България 3-месечен срок да предприеме нужните мерки за привеждане на законодателството в съответствие с европейската правна рамка.

В тази връзка е и направеното предложение за изменение и допълнение на Закона за храните в частта му, отнасяща се до натурални минерални, изворни и трапезни води.

Мотивите за предложените промени са както следва:

1. Относно § 1 и § 2, с които се заличават думите „подземно водно тяло” :

Съдържанието на понятието "подземно водно тяло" по смисъла на Закона на храните (§1, т. 14 от ДР на ЗХ, във връзка с § 61 от ДР на Закона за водите) не отчита характеристиките на водата, което е определящо дали водата е от един и същи извор. Така например съгласно Решение от 24 юни 2015 г. на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по дело С-207/14, § 35: „Понятието натурална минерална вода от един и същи извор по същество

трябва да се разбира като отнасящо се до натурална минерална вода, която не само произхожда от един и същи воден хоризонт или едно и също подземно находище, но която има и едни и същи характеристики.”

2. Относно § 3, с който се забранява предлагане на пазара на натурална минерална вода и изворна вода от едно и също находище, респ. извор под различни търговски наименования:

Това е основно изискване на Директива 2009/54/ЕС, поради което трябва да бъде посочено изрично в закона, за да се изключи възможност за различни тълкувания.

3. Относно § 4, с който се създава нова т. 2 в чл. 69, ал. 2 “2. търговското наименование, под което водата ще се предлага на пазара“:

Търговското наименование, под което водата ще се предлага на пазара е от съществено значение за опазване здравето на потребителите и предпазването им от заблуждение по отношение естеството и характеристиките на водата, поради което то трябва да бъде посочено в заявлението. Прилагането на етикета не е достатъчно, тъй като от него не винаги може да се направи еднозначен извод относно търговското наименование, а преценката за съответствие на означенията с изискванията на съответната наредба по чл. 5, транспонираща разпоредбите на Директива 2009/54/ЕС, се прави от гледна точка на заявеното търговско наименование. Липсата на информация за търговското наименование не позволява да се направи обективна оценка за съответствие.

4. Относно § 5 и § 6 :

Това е най-проблемният текст в закона, тъй като сегашната редакция на § 6 от ДР на ЗХ позволява предлагането на българския и европейски пазар на натурални минерални и изворни води с означения, в т.ч. и търговски наименования, които не съответстват на изискванията на чл. 8 на Директива 2009/54/ЕС. Мястото на експлоатация и наименованието на находището, респ. подземното водно тяло са изведени като единствените условия за съответствие, а всъщност това е само част от изискванията, които европейската правна рамка поставя. В чл. 8 от Директива 2009/54/ЕС са изведени и изисквания към търговското наименование, (извън основния принцип „един извор - едно търговско наименование“, въведен в новата

разпоредба на чл. 68, ал. 3, т.3, в т.ч. по отношение начина на представянето му и големината на буквите, както и изискването търговското наименование да не бъде подвеждащо по отношение мястото на експлоатация и характеристиките на водата. Действащата понастоящем разпоредба на § 6 от ДР към ЗХ прави тези изисквания незадължителни.

Отделно, настоящата редакция на § 6 допуска предлагането на пазара на изворни води без да е необходимо да се посочва наименованието на извора, каквото изискване има в Директива 2009/54/ЕС. Посочването на наименованието на подземното водно тяло не премахва несъответствието, тъй като понятията „извор“ и „подземно водно тяло“ не са тъждествени. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 14 от ДР, която реферира към § 1, т. 61 от допълнителните разпоредби на Закона за водите (ЗВ) "подземно водно тяло" е отделен обем подземни води в рамките на един или няколко водоносни хоризонта, характеризиращ се с определено състояние на подземните води. От друга страна, в решението си по дело С-207/2014 СЕС ясно и категорично казва, че характеристики на водата (еднакви/различни) имат ключово значение за разбиране съдържанието на понятието „извор“ по смисъла на Директива 2009/54/ЕС. Тъй като дефиницията на „подземно водно тяло“ в ЗВ не коментира характеристиките на водата, това понятие не може да се използва като заместител на термина „извор“ (spring) по смисъла на директивата.

За прилагане на законопроекта не са необходими финансови средства от държавния бюджет и общинските бюджети.

ВНОСИТЕЛИ:

Валери Симеонов
Христиана Мител
Борис Йорев
Иван Иванов
Михаил Петров
Евгени Кевелков

**ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА
ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА ХРАНИТЕ**

I. Основания за законодателната инициатива

Във връзка с новоприетия Закон за храните /ЗХ/ (в сила от 09.06.2020 г.), Европейската комисия е изпратила официално уведомително писмо (Letter of formal notice) от 02.07.2020г., в което казва, че българското законодателство, уреждащо отношенията, свързани с предлагането на минерални и изворни води, не съответства на приетата от Европейския съюз правна рамка. Според Комисията правната уредба на натурални минерални, изворни и трапезни води в Закона за храните не съответства на изискванията на Директива 2009/54/ЕС. По-конкретно, посочено е, че българското законодателство не забранява предлагането на натурална минерална и изворна вода от едно и също находище, респ. извор под повече от едно търговско наименование (trade description), както изисква Директива 2009/54/ЕС, нещо повече - в противоречие с директивата, наименованието на извора не е задължително да бъде посочено върху етикета. ЕК напомня, че целта на Директива 2009/54/ЕС е да елиминира различията в законодателствата на страните-членки, да предпази потребителите от въвеждане в заблуждение и да осигури честна търговия и дава на България 3-месечен срок да предприеме нужните мерки за привеждане на законодателството в съответствие с европейската правна рамка.

В тази връзка е и направеното предложение за изменение и допълнение на Закона за храните в частта му, отнасяща се до натурални минерални, изворни и трапезни води.

II. Заинтересовани групи

Заинтересовани от законопроекта са всички търговци експлоатиращи извори и находища на минерални води.

III. Анализ на разходи и ползи

За прилагане на законопроекта не са необходими финансови средства от държавния бюджет и общинските бюджети.

Ще бъдат правилно транспонирани разпоредбите на Директива 2009/54/ЕС и ще бъде избегната наказателна процедура срещу България.

IV. Административна тежест и структурни промени

Със законопроекта не се планират административни промени, като закриване, сливане или създаване на нови административни структури.

V. Въздействие върху нормативната база

Със законопроекта не се предвиждат изменения в други закони.

ВНОСИТЕЛИ:

Валери Симеонов
Христиан Митев
Борис Йорев
Норун Антонев
Ваня Костова
Юри Шаб